

32000R2826

L 328/2

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

2000 12 23

TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 2826/2000

2000 m. gruodžio 19 d.

dėl žemės ūkio produktams skirtų informavimo ir skatinimo veiksnių vidaus rinkoje

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 37 straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą ⁽¹⁾,atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽²⁾,atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽³⁾,

atsižvelgdama į Regionų komiteto nuomonę,

kadangi:

- (1) Pagal šį sektorių reglamentuojančias galiojančias nuostatas Bendrija gali užsiimti kai kurių vidaus rinkos žemės ūkio produktų skatinimo veikla.
- (2) Atsižvelgiant į rinkų paiešką ir tam reikalingą patirtį, taip pat siekiant suteikti vartotojams išsamią informaciją, vidaus rinkoje reikėtų vykdyti visapusę ir nuoseklią informavimo apie žemės ūkio produktus, taip pat ir apie maisto produktus ir jų gamybos būdus bei jų skatinimo politiką, kuriai galiotų tokios pat nuostatos, kokių laikomasi bendradarbiaujant su trečiosiomis šalimis, bet kuri neskatinėtų vartoti kurio nors produkto dėl konkrečios jo kilmės.
- (3) Tokia politika papildytų ir sustiprintų valstybių narių taikomas schemas, nes pagerintų produktų įvaizdį Bendrijos vartotojų akyse, ypač vartotojų nuomonę apie maisto produktų kokybę ir maistinę vertę bei gamybos būdus.
- (4) Turėtų būti nustatyti kriterijai, pagal kuriuos būtų atliekama tam tikrų produktų ir sektorių bei Bendrijos kampanijų temų atranka.
- (5) Siekiant užtikrinti programų nuoseklumą ir veiksmingumą, reikėtų apibrėžti bendrą požiūrį į kiekvienos programos svarbiausius elementus, nustatant kiekvieno produkto ar sektoriaus gaires.
- (6) Atsižvelgiant į užduočių, kurias reikia atlikti, techninį pobūdį, reikia numatyti galimybę Komisijai kreiptis į komunikacijos specialistų komitetą ar į techninius pagalbininkus.
- (7) Reikia nustatyti finansavimo taisykles, t. y. bendrąją taisyklę, kad pasiūlymus teikiančios organizacijos ir valstybės narės pačios prisiima išpareigojimus, o Bendrija padengia tik dalį tam tikrų veiksnių įgyvendinimo išlaidų. Tačiau ypatingais atvejais gali būti tikslingiau nereikalauti tam tikrų valstybių narių finansinio indėlio.

Kai kurių Bendrijos schemų, susijusių su produktų kilmė, ekologine gamyba, ženklinimu atitinkamais logotipais ar etiketėmis bei minėtuose teisės aktuose nurodytais grafinais ženklais, Bendrijos ir valstybių narių bendrą finansavimą galima pateisinti poreikiu informuoti visuomenę apie tas palyginti naujas schemas, ypač jei informacija skirta atokiems regionams.

- (8) Siekiant užtikrinti kuo didesnę ekonominę efektyvumą, šie veiksmai nustatyta tvarka turėtų būti patikėti institucijoms, turinčioms tinkamą struktūrą ir reikiamą kompetenciją.
- (9) Siekiant užtikrinti tinkamą programų įgyvendinimą ir patikrinti jų poveikį, valstybės narės turėtų atidžiai prižiūrėti programos įgyvendinimą, o nepriklausoma institucija atlikti veiksnių poveikio įvertinimą.
- (10) Šiam reglamentui įgyvendinti reikalingos priemonės turėtų būti tvirtinamos vadovaujantis 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimu 1999/468/EB, nustatančiu Komisijai suteiktą įgyvendinimo įgaliojimų vykdymo tvarką ⁽⁴⁾.
- (11) Veiksnių finansavimo išlaidas ir Europos techninę paramą reikėtų priskirti intervencinių išlaidų klasei pagal 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1258/1999 dėl bendrosios žemės ūkio politikos finansavimo ⁽⁵⁾ 1 straipsnio 2 dalies e punkto nuostatas.
- (12) Skirtingus sektorius reglamentuojančiose nuostatose nustatytoms skatinimo priemonėms galioja skirtingos įgyvendinimo taisyklės, buvo padaryta daug jų pakeitimų. Dėl šios priežasties jas sudėtinga taikyti. Jas reikėtų standartizuoti, supaprastinti ir pateikti kaip vieną tekstą. Atitinkamai reikėtų panaikinti atskirus sektorius reglamentuojančias nuostatas ir taisykles, susijusias su skatinimu.
- (13) Turėtų būti nustatytos priemonės pereiti nuo atskirus sektorius reglamentuojančių nuostatų ir taisyklių prie naujų šiame reglamente numatytų priemonių,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

1. Bendrija gali visiškai ar iš dalies finansuoti jos teritorijoje vykdomus veiksmus, skirtus informavimui apie žemės ūkio produktus bei jų gamybos būdus ir maisto produktus, taip pat jų skatinimui.

⁽¹⁾ OL C 365 E, 2000 12 19, p. 270.

⁽²⁾ Nuomonė, pateikta 2000 m. gruodžio 15 d. (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽³⁾ Nuomonė, pateikta 2000 m. gruodžio 15 d. (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽⁴⁾ OL L 184, 1999 7 17, p. 23.

⁽⁵⁾ OL L 160, 1999 6 26, p. 103.

2. Pirmojoje dalyje minėti veiksmai negali būti nukreipti į konkrečią prekę ar skatinti naudoti produktą dėl jo konkrečios kilmės. Ši nuostata nedraudžia nurodyti produktų, kuriems taikomi 2 straipsnyje minimi veiksmai, kilmės, jei produktams pavadinimai suteikiami laikantis Bendrijos nuostatų.

2 straipsnis

1 straipsnyje minėtiems veiksams priskiriama:

- a) viešųjų ryšių darbas, skatinimas ir reklama, akcentuojant Bendrijos produktų esminius bruožus ir privalumus, ypač maisto kokybę ir saugumą, ypatingus gamybos metodus, maistinę vertę ir vertę sveikatos požiūriu, ženklinimą, aukštus gyvūnų gerovės standartus bei dėmesį aplinkosaugai;
- b) dalyvavimas nacionaliniuose ar Europos renginiuose, mugėse ir parodose, visų pirma su stendais, skirtais Bendrijos produktų įvaizdžiui gerinti;
- c) informavimo veiksmai, ypač tie, kurių tikslas informuoti apie Bendrijos sistemas, kurios apima saugomas kilmės vietas nuorodas (SKVN), saugomas geografines nuorodas (SGN), garantuotus tradicinius gaminius (GTG), ekologinę gamybą, ženklinimą, taip pat informacija apie teisės aktuose nustatytus grafinius simbolius, visų pirma jei tie informavimo veiksmai skirti atokiems regionams;
- d) informavimo veiksmai apie Bendrijos sistemą, kuri apima konkrečiuose regionuose gaminamus rūšinius vynus (rūšiniai vynai pkr), vynus, turinčius geografinę nuorodą bei spiritinius gėrimus, turinčius geografinę nuorodą arba jiems priskirtą tradicinę nuorodą;
- e) tyrimai, skirti įvertinti skatinimo ir informavimo veiksmų rezultatus.

3 straipsnis

Sektoriai ir produktai, kuriems galima taikyti 1 straipsnyje minimus veiksmus, nustatomi vadovaujantis šiais kriterijais:

- a) siekimas teminėmis ar tikslinėmis kampanijomis atkreipti dėmesį į atitinkamų produktų kokybę, būdingas savybes, ypatingą gamybos metodą, maistinę vertę ir vertę sveikatos požiūriu, atitinkamų produktų geras sąlygas arba ekologiškumą;
- b) vartotojams skirtos informacijos pateikimo etiketėse sistemos bei produktų atsekimo ir kontrolės sistemų diegimas;
- c) būtinybė spręsti atskirų sektorių specifinius ar trumpalaikius sunkumus;
- d) siekimas pateikti informaciją apie Bendrijos SGN arba SKVN, GTG ir ekologinės gamybos schemas;

- e) siekimas pateikti informaciją apie Bendrijos sistemą, kuri apima rūšinius vynus pkr, vynus, turinčius geografinę nuorodą, bei spiritinius gėrimus, turinčius geografinę nuorodą arba jiems priskirtą tradicinę nuorodą.

4 straipsnis

1. 13 straipsnyje nustatyta tvarka Komisija kas dveji metai sudaro 3 straipsnyje minėtų temų ir produktų sąrašą. Prireikus pakeisti sąrašą laikotarpiu tarp sąrašų sudarymo, tai atliekama laikantis tos pačios tvarkos.

2. Prieš sudarydama pirmojoje dalyje minėtą sąrašą, Komisija gali konsultuotis su Žemės ūkio produktų sveikumo ir saugumo patariamojo komiteto Žemės ūkio produktų rėmimo nuolatine grupe.

5 straipsnis

1. 13 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka Komisija kiekvienam pasirinktam sektoriui ar produktui nustato strategiją, kurioje apibrėžia gaires, kaip turi būti teikiami informavimo ir skatinimo programų pasiūlymai.

2. Nustatydama 1 dalyje minėtas gaires, Komisija gali konsultuotis su Žemės ūkio produktų sveikumo ir saugumo patariamojo komiteto Žemės ūkio produktų rėmimo nuolatine grupe.

3. Gairės nurodo bendrąsias kryptis, ypač:

- a) tikslus ir uždavinius;
- b) vieną arba daugiau temų, kurios bus pasirinktų priemonių objektas;
- c) numatytų veiksmų tipus;
- d) programų trukmę;
- e) dalies, kuria Bendrija gali prisidėti prie programų įgyvendinimo, pasiskirstymą pagal rinkas ir priemonių rūšis.

6 straipsnis

1. Atsižvelgdama į 5 straipsnyje minėtas gaires, atitinkamam sektoriui (sektoriams) atstovaujanti šakinė ir (arba) tarpšakinė organizacija (organizacijos), bendradarbiaudama su vykdomąja institucija, kurią ji (jos) pasirinko visomis nustatytais priemonėmis paskelbusi konkursą, sudaro ne ilgesnio kaip 36 mėnesių laikotarpio informavimo ir skatinimo programą, pagal kurią bus įgyvendinami 2 straipsnio a, b ir d punktuose nurodyti veiksmai. Programa gali apimti vieną arba daugiau suinteresuotų valstybių narių, kurios parengia specifikaciją ir pateikia joje programų įvertinimo kriterijus. Programą gali pateikti Europos lygmens organizacija arba organizacija, apimanti vieną ar daugiau valstybių narių. Pastarosioms programoms teikiama pirmenybė.

2. Suinteresuotos valstybės narės išnagrinėja kiekvienos programos bei siūlomos vykdomosios institucijos tinkamumą ir nustato, ar jos atitinka šio reglamento nuostatas, gaires ir atitinkamą specifikaciją. Jos taip pat patikrina, ar programa yra verta skiriamų pinigų. Tada valstybė narė (valstybės narės) sudaro laikinąjį sąrašą programų ir institucijų, pasirinktų atsižvelgiant į turimą lėšų kiekį, ir pradeda finansuoti tas programas.

3. Valstybės narės Komisijai išsiunčia laikinąjį pasirinktų programų ir institucijų sąrašą bei programų kopijas.

Komisijai nustačius, kad pateikta programa neatitinka Komisijos taisyklių arba gairių, ji per laikotarpį, kuris bus nustatytas atskirai, praneša suinteresuotai valstybei narėi (suinteresuotoms valstybėms narėms) apie tai, kad programa ar jos dalis neatitinka reikalavimų. Laiku nepranešus, programa laikoma atitinkančia reikalavimus.

Valstybės narės atsižvelgia į visas pastabas, kurias Komisija pateikia per nustatytą laikotarpį. Laikotarpiui pasibaigus, valstybė narė (valstybės narės) nedelsdama sudaro galutinį pasirinktų programų sąrašą ir išsiunčia jį Komisijai.

Pirmai progai pasitaikius Komisija apie pasirinktas programas ir atitinkamas sąmatas informuoja 13 straipsnyje nurodytą Vadybos komitetą.

7 straipsnis

1. Jei 6 straipsnyje nurodytos organizacijos nepateikia informavimo programų, skirtų vienam ar daugiau 2 straipsnio c dalyje nurodytų veiksmų, kiekviena suinteresuota valstybė narė, atsižvelgdama į Komisijos nustatytas gaires, sudaro jų specifikacijas ir viešajame konkurse pasirenka programas, kurias ji imasi iš dalies finansuoti, vykdomąją instituciją.

2. Komisijai ji išsiunčia pasirinktąją programą ir motyvuotą nuomonę dėl programos bei siūlomos vykdomosios institucijos tinkamumo, jų atitikties šio reglamento nuostatomis ir gairėmis bei tai, ar programa yra verta skiriamų pinigų.

3. Komisijai atliekant programų nagrinėjimą, o valstybėms narėms atliekant galutinį jų patvirtinimą, taikomi 6 straipsnio 3 dalies antroji, trečioji ir ketvirtoji pastraipos.

8 straipsnis

1. Nustatydamas 5 straipsnyje nurodytas gaires, Komisija gali kreiptis pagalbos į nepriklausomų ryšių specialistų komitetą arba į techninius pagalbininkus.

2. Komisija skelbia atvirą arba ribotą konkursą:

a) 1 dalyje minimam techniniam pagalbininkui (techniniams pagalbininkams) atrinkti;

b) atrinkti instituciją ar institucijas, atsakingas už veiksmų, atliktų pagal 6 ir 7 straipsnio nuostatas, poveikio įvertinimą.

9 straipsnis

1. Bendrija finansuoja:

a) visas 2 straipsnio e punkte nurodytų veiksmų išlaidas;

b) dalį kitų 2 straipsnyje nurodytų informavimo ir skatinimo veiksmų išlaidų.

2. Bendrijos indėlis finansuojant 1 dalies b punkte nurodytus veiksmus negali viršyti 50 % jų faktinių išlaidų.

Nepažeidžiant 4 dalies nuostatų, valstybės narės finansuoja 20 % 2 dalyje minimų veiksmų įgyvendinimo faktinių išlaidų, likusią dalį finansuoja pasiūlymą pateikusių organizacijos. Valstybių narių ir (arba) šakinių ar tarpšakinių organizacijų mokėjimai gali būti atliekami iš parafiskalinių mokesčių.

3. Tais atvejais, kai tai yra pateisinama ir jei programa išreiškia Bendrijos interesus, 13 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka galima priimti sprendimą, kad pasiūlymą pateikusi organizacija apmoka visas išlaidas, kurių nepadengia Bendrija.

4. Įgyvendinant 7 straipsnyje minimus veiksmus, valstybės narės yra atsakingos už tą išlaidų dalį, kurios nepadengia Bendrija.

Valstybių narių mokėjimai gali būti atliekami iš parafiskalinių rinkliavų.

10 straipsnis

1. Tinkamai atsižvelgiant į programų poveikį visos Europos mastu, institucija ar institucijos, kurioms patikėta įgyvendinti 6 straipsnio 1 dalyje ir 7 straipsnio 1 dalyje minimus veiksmus, turi turėti darbo su atitinkamais produktais ir atitinkamomis rinkomis patirties ir turi būti apsirūpinusios efektyviam įgyvendinimui būtinais ištekliais.

2. Valstybės narės atsakingos už visų veiksmų, išskyrus 9 straipsnio 1 dalies a punkte numatytų veiksmų, priežiūrą ir finansavimą.

11 straipsnis

1 straipsnyje minimų veiksmų finansavimas Bendrijos lėšomis organizuojamas taip, kad jam galiotų Reglamento (EB) Nr. 1258/1999 1 straipsnio 2 dalies e punkto nuostatos.

12 straipsnis

Išsamios šio reglamento taikymo taisyklės priimamos 13 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

13 straipsnis

1. Komisijai padeda pagal Reglamento Nr. 136/66/EEB⁽¹⁾ 37 straipsnio nuostatas įsteigtas Aliejų ir riebalų vadybos komitetas bei pagal kitų reglamentų dėl žemės ūkio rinkų bendros organizacijos atitinkamų straipsnių nuostatas sudaryti vadybos komitetai (toliau – komitetai).

2. Tais atvejais, kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomos Sprendimo 1999/468/EB 4 ir 7 straipsnių nuostatos.

Sprendimo 1999/468/EB 4 straipsnio 3 dalyje nurodyto laikotarpio trukmė yra vienas mėnuo.

3. Komitetai patvirtina savo darbo tvarkos taisykles.

14 straipsnis

Kas dveji metai, pirmą kartą iki 2003 m. gruodžio 31 d., Komisija siunčia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą apie šio reglamento taikymą, kurioje pateikiama informacija apie pasirinktas programas ir apie skirtų lėšų panaudojimą, kartu siunčiant atitinkamus pasiūlymus.

15 straipsnis

1. Išbraukiamos šios nuostatos:

- a) 1966 m. rugsėjo 22 d. Tarybos reglamento 136/66/EEB dėl bendro aliejų ir riebalų rinkos organizavimo⁽²⁾ 11 straipsnis;
- b) 1970 m. birželio 29 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1308/70 dėl bendro linų ir kanapių rinkos organizavimo⁽³⁾ 2 straipsnis;
- c) 1991 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 3763/91, nustatančio specialiąsias priemones tam tikriems Prancūzijos užjūrio departamentų žemės ūkio produktams⁽⁴⁾ 20 straipsnio 4 dalis;
- d) 1992 m. gegužės 18 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1332/92, įvedančio konkrečias priemones dėl valgomųjų alyvuogių⁽⁵⁾ 1 ir 2 straipsniai;

⁽¹⁾ OL L 172, 1966 9 30, p. 3025. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 2702/1999 (OL L 327, 1999 12 21, p. 7).

⁽²⁾ OL L 173, 1992 6 27, p. 13. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 2348/96.

⁽³⁾ OL L 146, 1970 7 4, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 2702/1999.

⁽⁴⁾ OL L 356, 1991 12 24, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 2598/95 (OL L 267, 1995 11 9, p. 1).

⁽⁵⁾ OL L 145, 1992 5 27, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1267/95 (OL L 123, 1995 6 3, p. 4).

e) 1992 m. birželio 15 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1600/92 dėl konkrečių priemonių, taikomų kai kuriems Azorų ir Maderos salų žemės ūkio produktams⁽⁶⁾ 31 straipsnio 4 dalis;

f) 1992 m. birželio 15 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1601/92 dėl konkrečių priemonių, taikomų Kanarų saloms dėl tam tikrų žemės ūkio produktų⁽⁷⁾ 26 straipsnio 4 dalis;

g) 1994 m. vasario 21 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 399/94 dėl konkrečių priemonių džiovinoms vynuogėms⁽⁸⁾ 1 straipsnio antros pastraipos antroji įtrauka ir 2 straipsnio 1 dalies antroji pastraipa;

h) 1996 m. spalio 28 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 2200/96 dėl bendro vaisių ir daržovių rinkos organizavimo⁽⁹⁾ 54 straipsnis;

i) 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1493/1999 dėl bendro vyno rinkos organizavimo⁽¹⁰⁾ 35 straipsnio 5 dalis.

2. Iš Reglamento (EB) Nr. 399/94 1 straipsnio pirmosios pastraipos ir iš 2 straipsnio 2 dalies atitinkamai išbraukiami žodžiai „ir skatinimas“ bei „d ir e punktai“.

3. Panaikinami šie Tarybos reglamentai: 1990 m. gegužės 7 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 1195/90 dėl priemonių, skirtų didinti obuolių suvartojimą ir panaudojimą⁽¹¹⁾, 1990 m. gegužės 7 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 1201/90 dėl priemonių, skirtų didinti citrusų vaisių suvartojimą⁽¹²⁾, 1992 m. birželio 30 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2067/92 dėl geros kokybės galvijienos skatinimo ir prekybos⁽¹³⁾, 1992 m. birželio 30 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2073/92 dėl pieno ir pieno produktų suvartojimo Bendrijoje skatinimo ir pieno bei pieno produktų rinkos plėtros⁽¹⁴⁾, 1996 m. lapkričio 22 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2275/96, nustatantis konkrečias priemones gyviems augalams ir gėlininkystės produktams⁽¹⁵⁾, ir 1998 m. rugsėjo 28 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2071/98 dėl visuomenės informavimo priemonių, susijusių su galvijienos ženklinimu⁽¹⁶⁾.

4. 1 ir 2 dalyse nurodytos nuostatos, sąlygos ir reglamentai toliau bus taikomi toms skatinimo ir informavimo programoms, kurios buvo patvirtintos iki šių reglamentų įgyvendinimo reglamento įsigaliojimo.

⁽⁶⁾ OL L 173, 1992 6 27, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 2348/96 (OL L 320, 1996 12 11, p. 1).

⁽⁷⁾ OL L 173, 1992 6 27, p. 13. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 2348/96.

⁽⁸⁾ OL L 54, 1994 2 25, p. 3.

⁽⁹⁾ OL L 297, 1996 11 21, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1257/1999 (OL L 160, 1999 6 26, p. 80).

⁽¹⁰⁾ OL L 179, 1999 7 14, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1622/2000 (OL L 194, 2000 7 31, p. 1).

⁽¹¹⁾ OL L 119, 1990 5 11, p. 53.

⁽¹²⁾ OL L 119, 1990 5 11, p. 65.

⁽¹³⁾ OL L 215, 1992 7 30, p. 57.

⁽¹⁴⁾ OL L 215, 1992 7 30, p. 67.

⁽¹⁵⁾ OL L 308, 1996 11 29, p. 7. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 2702/1999.

⁽¹⁶⁾ OL L 265, 1998 9 30, p. 2.

16 straipsnis

13 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka Komisija patvirtina priemones, būtinas perėjimui nuo 15 straipsnyje minimų nuostatų prie šio reglamento nuostatų palengvinti.

17 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja septintą dieną po jo paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

Reglamentas taikomas nuo 2001 m. sausio 1 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2000 m. gruodžio 19 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

J. GLAVANY
